

Protagonistes Guillermo Bautista Membre de l'Smart Classroom Project
NACIONAL. Planes 18 i 19

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIMECRES • 9 de setembre del 2020. Any XLV. Núm. 15477 - AVUI / Any XLII. Núm. 14347 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

Planes 4-6

Entrevista Marta Rovira Secretària general d'ERC

“Hem de ser més per ser molt més forts”

“Va existir i ens va permetre arribar a un objectiu comú. Ha de ser possible, recuperar la direcció unitària si volem guanyar”

“No la podem saber una hora abans, una remodelació de govern. No és assumible, a nivell de coalició”

“O ens en sortim, a la taula de diàleg del referèndum pactat, o ens carreguem de legitimitat. No som ingenus”

El Consell Executiu, ahir, amb els dos nous consellers, i just abans que prenguéss possessió la consellera de Cultura ■ RUBEN MORENO

El govern no serà a la Diada de l'ANC

Per la Covid-19, només participarà en l'ofrena a Rafael de Casanova

NACIONAL. Plana 8

La fusió bancària

Plana 16

Els misteris de la fusió

Esteve Vilanova

Bankia-CaixaBank

Francesc Cabana

Torra dona allargues a pactar una resposta a la inhabilitació

NACIONAL. Plana 7

La llei per regular els lloguers, pendent del vot de Junts

NACIONAL. Plana 10

Catalunya podria tenir 100.000 vacunes a finals d'any

NACIONAL. Plana 14

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Conselldelectors:

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Tian Riba

‘You’re fired!’

Michael Cohen era l'advocat de Donald Trump i també va sortir rebotat. Ara publica *Disloyal: a memoir*, on explica que

l'ara comandant en cap va contractar un doble de Barack Obama per tenir el malvat plaer d'acomiar-lo com a president dels Estats Units. Cohen aporta una foto en què es veu l'aleshores empresari, assegut al seu despatx de Nova York, davant d'un home negre amb un pin de la bandera dels Estats Units. De fet, segons expliquen les cròniques dels corresponsals, no calia aquesta prova, perquè l'escena es va gravar en vídeo per ser emesa a la convenció republicana del 2012, tot i que finalment la idea es va descartar, no se sap si perquè la primera jornada de la convenció es va suspendre per un tornado o, en una versió més versemblant, perquè a Mitt Romney no li va semblar adequat. Total, que el vídeo el va acabar publicant Breitbart News, el portal de Steve Bannon. Carles Puigdemont no té res a veure amb Trump, més enllà que un té Narcís per patró i l'altre és un narcisista de manual (no ho dic jo, ho diu Vicente Caballo, que és un senyor que s'estudia al PIR). Però llegint *M'explico*, un exercici inèdit en cap altra presidència i un dietari imprescindible amb els pensaments en directe de Puigdemont, he entès tres coses. La primera, que, més que tantes paelles, a Puigdemont el farien més feliç a l'exili amb un conill a la rabiosa. La segona, que hi ha assessors amb molt poder a qui ningú ha votat. I, *last but not least*, que al 130è li hauria vingut molt de gust demanar als del *Polònia* un doble d'alguns dels seus companys de viatge, asseure'l al davant i cridar-li "You're fired!"

EDITORIAL

L'Estat de les clavegueres

■ L'escrit de la fiscalia anticorrupció en què demana la imputació als exministres María Dolores de Cospedal (Defensa) i Jorge Fernández Díaz (Interior) d'haver orquestrat una operació parapolicial per tapar la caixa B del Partit Popular, sembla confirmar l'estreta relació del PP amb la corrupció i aporta noves evidències sobre com de corcats estan els aparells de l'Estat a Espanya. Des del punt de vista polític, el fiscal anticorrupció dona per fet que el partit llavors en el govern espanyol va utilitzar dos ministeris, els fons reservats, el CNI i la Policia de forma il·lícita i il·legal per protegir els interessos inconfessables del seu partit i els de diversos dels seus integrants, en-

tre ells el famós "M. Rajoy", amagant o eliminant les proves de la doble comptabilitat del PP i dels sobresous en negre cobrats sistemàticament pels seus dirigents. Si es confirmessin els indicis i la tesi del fiscal anticorrupció, la formació que lidera Pablo Casado afegiria al seu historial penal un cas de prevaricació, malversació i revelació de secrets, que caldria afegir a la condemna penal que ja té per corrupció arran de la sentència de la primera meitat del cas Gürtel.

Però l'operació Kitchen, com ha estat batejat l'esmentat dispositiu, fa alguna cosa més que retratar l'absència de límits legals i morals d'uns

dirigents polítics determinats, disposats al que calgui per enterrar les proves de les seves corrupteles polítiques i d'implicar l'Estat per fer-ho. També assenyala la podridura del mateix Estat i les seves estructures, per exemple, aportant una prova més de l'existència d'una policia política, o si convé patriòtica, disposada a actuar servint objectius polítics. Però, per damunt de tot, el que fa és delatar fins a quin punt les anomenades clavegueres de l'Estat estan presents en els seus aparells i normalitzades en l'imaginari dels representants públics, empastifant la política d'aquesta Espanya que no dona l'abast a tapar les vergonyes democràtiques que genera.

La vinyeta. Fer

La frase del dia

Meritxell Budó

PORTAVEU DEL GOVERN

“Això és una taula de negociació per resoldre un conflicte polític. Si busca la fi del conflicte sí o sí s’haurà d’abordar l’arrel del conflicte”

De set en set

Quan prendre la decisió sobre què fer i què no fer, com fer-ho i com podem encarar la situació en cas de no fer-ho és cosa de molts i afecta un sector tan gran i amb tantes ramificacions com és el de la cultura, prendre la decisió no serà cosa fàcil. El sector editorial es va trobar amb els preparatius de la diada de Sant Jordi al damunt, i amb bona part de la despesa feta, tot just quan encara no havíem paït que la pandèmia anava per llarg i ens capgiraria la vida. El 23 d'abril d'aquest any va caure del calendari. Però s'havia de prendre una altra decisió: què fer o què no fer per intentar alleugerir les pèrdues del no-Sant

La Setmana

Carina Filella

Jordi? Hi van haver moltes veus disperses i poc coordinades sobre si celebrar, el 23 juliol, el Dia del Llibre i de la Rosa, que finalment tampoc no es va acabar duent a terme a bona part del país. La tercera serà la bona. I avui arrencarà una nova edició de la Setmana del Llibre en Català; una edició excepcional, que durarà cinc dies (la meitat del que era habitual) i que canvia d'emplaçament (es fa al moll de la Fusta de Barcelona) per adaptar-se a les mesures de seguretat per la Covid-19. El mateix president de la Setmana reconeix en una entrevista al setmanari La República que en els primers moments del confinament van

viure amb molta descoordinació i amb moltes veus disperses, però que ara, tot i que el de la cultura és un sector crític per naturalesa, veuen que han de remar junts per alleugerir un col·lectiu que encara el final de l'any amb unes pèrdues facturació importants. Aquesta edició de la Setmana, el gran esdeveniment literari del país, ha de ser més que mai un salvavides. I –igual com tants altres– el sector ha de tenir clar que després de la crisi sanitària ve la crisi econòmica, i el consum de llibres se n'hauria de ressentir el menys possible. Vagin al moll de la Fusta, aquests dies. Perquè la cultura és segura, però també ha de ser rendible.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara. Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. Webs i Sistemes: Josep Madrenas. Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Comunicació: Albert París.

EL PUNT AVUI

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00. Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala. Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Xavier Castellón (Cultura i Espectacles), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

A la tres. Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat / @xevi_xirgo

L'ordre del dia

El president Sánchez aquesta setmana ha trobat un moment per trucar al president Quim Torra i parlar-li de la taula de diàleg. (Se'n recorden, de quan el president espanyol no agafava el telèfon a Torra –“No s'hi posen? Quins collons!”– i en feia escarni dient allò de “si el senyor Torra vol parlar, que parli amb la part de la societat catalana que no és independentista? Curiós). Sánchez, que curiós també, vol reprendre les reunions de la taula de diàleg ara que necessita vots per aprovar els pressupostos de l'Estat. I és així que –benvingut sigui–, pràcticament a la mateixa hora que a Madrid es feia l'obertura solemne de l'any judicial (es veu que aquest any el rei emèrit no hi ha pogut anar) i es qualificava d'“exemplar” el judici de l'1-O, els presidents es convidaven aquest dilluns a una nova reunió de la taula de diàleg i començaven les especulacions periodístiques

“La primera reunió de la taula de diàleg ja s'entén que fos una posada en escena i una foto. Passarà també en la segona?”

sobre quan serà. Que si abans que Torra comparegui al Suprem, que si després, que si després del segon judici al TSJC, que si després... Ves a saber. Posat's a esperar (han passat set mesos després de la primera reunió, i això que havien de ser mensuals!), potser més impor-

tant que la data és precisament l'ordre del dia. De què s'hi parlarà, en aquesta reunió? A la primera, al febrer, ja s'entén que fos una primera posada en escena i una fotografia. Ho serà també la segona? Quin ordre del dia pactaran? Es veu que els gabinets dels dos presidents s'encarreguen aquests dies de tancar una proposta. Les primeres declaracions dels uns i dels altres ja deixen clar que les reunions dels gabinets presidencials seran tant o més interessants que la mateixa trobada. Torra diu que a l'ordre del dia hi ha de constar el dret a l'autodeterminació (això deu ser, és clar, el referèndum) i l'amnistia, “perquè és en aquestes qüestions on rau el conflicte polític català”. A La Moncloa, dilluns parlaven del seu ordre del dia: reprendre “l'agenda del retrobament”, “la regeneració institucional”, “com millorar la cooperació” i “la lluita contra la pandèmia”. La cosa promet.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Colau i la factura de l'aigua

■ M'ha arribat una factura de l'aigua amb un afegit ecològic, la taxa de recollida de residus municipals i la del seu tractament, un total de 24 euros més a part de l'aigua amb totes les seves taxes també. És a dir, un 57 per cent més de factura. Ens van dir que reciclar, cosa que faig cristianament, ens estalviaria diners, però el que veig és que empreses privades fan calaix amb el meu vidre, paper i envasos. I ara, a més, ve l'Ajuntament de la senyora Colau i m'apuja un 57 per cent la factura de l'aigua amb taxes per reciclar allò de què altres ja treuen diners. Ens hem begut l'enteniment? Potser la Colau s'ha colao. Prego una explicació raonable, contrastada i lògica, cosa que, si té resposta aquesta carta, profetitzo que serà oliosa, ideològica i amb interessos.

DAVID RABADÀ I VIVES
Barcelona

Com predicar al desert

■ Per molt que ens adverteixin d'un perill real, els humans tenim la tendència de fer-ne cas omís. Tal com diu la dita, és com predicar al desert.

Segur que durant aquesta pandèmia produïda per la Covid-19 heu pogut ser testimonis de molts casos de gent imprudent. Vaig a explicar-vos-en un de real que he viscut recentment en primera persona.

Sovint, vaig a comprar a una determinada botiga del barri. A la porta hi ha un cartell on diu que no estan permeses més de tres persones a l'interior. Quan hi vaig, el primer que faig és mirar per veure quantes n'hi ha. Aquell dia concret, només hi havia una clienta comprant. Per tant, tenia llum verda per poder-hi entrar. Van passar només un segons quan una mare i una filla també van accedir al local. Ja en sobrava una. Al cap de pocs instants, hi va entrar un client i, poc després, una clienta sense mascareta que, en adonar-se que no en portava, es va tancar la boca amb un sobre o alguna cosa semblant. Total sis persones, el doble de les recomanades pel propietari.

M'agradaria saber què és el que comenten a casa aquestes persones que no van tenir la més mínima precaució, tot i l'advertència, repetixo, del cartell enganxat a la porta de l'establiment. Potser alguna d'elles parlarà d'imprudència... però quan la cometen els altres.

JOAN FERRÉ VERGE
Amposta (Montsià)

Sísif
Jordi Soler

De reüll. Emma Ansola Empoderament

La secretària general d'ERC, Marta Rovira, presenta aquesta setmana el llibre *Tornarem a vèncer*, escrit a quatre mans amb el president del partit republicà, Oriol Junqueras. A RAC1 l'entrevisten i em sobta l'ús constant de la paraula “empoderament”. En la mateixa entrevista evita fer qualsevol referència al contingut dels dos llibres de Carles Puigdemont; no vol fer sang ni portar la contrària perquè ara és hora de sumar, repeteix. Ho entenc. Tanmateix, al llarg de l'entrevista em surgeix sempre el mateix interrogant. No comença a ser hora, tres anys després, que el lector, el votant, el que va defensar les urnes l'1-O, el que va sortir al carrer el 3-O i el que va defensar el 27-O sàpiga tota la veritat i què va passar aquells dies d'octubre del 2017? El lector pot treure les seves pròpies conclusions a partir de lectures

No hi ha res millor per empoderar la ciutadania que oferir-li la veritat

vàries, però la millor eina per empoderar la ciutadania és la informació que, per descomptat, i malgrat que no caldria ni dir-ho, hauria de contenir tota la veritat, i això és feina, una vegada per totes, dels protagonistes, d'un cara a cara o d'una anàlisi que permeti a la ciutadania disposar de prou informació sobretot amb vista a la pròxima cita electoral. Això sí que empodera el ciutadà i fa pensar en una ciutadania adulta i en un govern responsable que passa comptes amb el votant. ■

Les cares de la notícia

EXMINISTRE D'INTERIOR

Jorge Fernández Díaz La brutícia del PP

La fiscalia anticorrupció ha demanat que siguin encausats l'exministre d'Interior i la de Defensa (De Cospedal) en el govern Rajoy per prevaricació, revelació de secrets i malversació a propòsit del dispositiu de les clavegueres de l'Estat per enterrar la investigació de la caixa B del PP.

PRIMER MINISTRE BRITÀNIC

Boris Johnson Un 'Brexit' a la carta

El Brexit està acordat, segellat i té uns terminis vigents de transició cap a la separació del Regne Unit i la UE, però el primer ministre britànic intenta modificar sobre la marxa un acord que va costar anys de dures negociacions. Una posició interessada, superbà i poc seriosa.

DIRECTOR ARTÍSTIC DEL TNC

Xavier Albertí Final d'etapa

Albertí ha presentat la seva vuitena i darrera temporada com a director artístic del TNC, que recupera títols que van caure del cartell com a víctimes de la pandèmia. Durant aquests anys ha aconseguit implicar el TNC amb moltes entitats culturals.

Nacional

La resposta de Torra si el Suprem l'inhabilita

Budó avisa que serà el president qui decidirà la possible resposta a la retirada del càrrec

Aprovació de la llei de catalana del lloguer

El Parlament podria limitar avui els preus en espera de si l'Estat ho eleva al TC

POLÍTICA EXILI INDEPENDENTISTA

Marta Rovira Secretària general d'ERC, exiliada a Suïssa

“No podem saber una remodelació del govern una hora abans”

QUIM TORRA · “No ho entenc, que hagi estat impossible asseure'ns per acordar què farem JxCat i ERC al Parlament si hi ha una inhabilitació” **DIRECCIÓ UNITÀRIA** · “Va existir i ens va permetre arribar a un objectiu comú. Ha de ser possible, recuperar la direcció unitària si volem guanyar”

Xevi Xirgo
GIRONA

La secretària general d'ERC acaba de publicar el manual *Tornarem a vèncer (I com ho farem)*, conjuntament amb el president del partit, Oriol Junqueras. La primera pregunta de l'entrevista és òbvia:

Com ho farem?

Li podria resumir dues qüestions principals: primer, sent molts més dels que som, per ser molt més forts del que som per poder guanyar. I, segon, estant molt més ben preparats del que ho vam poder estar l'octubre del 2017. Amb això creiem que podem estar preparats per tornar-hi, i per guanyar.

Al llarg del llibret hi ha una aposta constant pel diàleg i per eixamplar la base. I diuen: “En la fase clau del conflicte hem de centrar la força en la reclamació del referèndum.” Vostè creu de veritat que el govern espanyol pactarà mai un referèndum?

Qui ha d'assumir la responsabilitat dels seus actes són ells. Nosaltres no som qui hem d'assumir què faran o deixaran de fer. El que diem és d'apostar avui per una mesa de negociació del conflicte polític, atès que hi ha un govern que diu que és el més progressista que hi ha hagut a l'Estat espanyol i que vol polititzar el conflicte i no pas judicialitzar-lo. Doncs posem-los a prova! Generem les condicions perquè ens puguin demos-

O ens en sortim, a la taula de diàleg del referèndum pactat, o ens carreguem de legitimitat

trar que és així. I si ens en sortim, *chapeau!* Perquè el que anem a buscar és el que avui vol el 80% de la ciutadania de Catalunya.

Aquesta no és una pantalla ja passada? Fa temps, abans de l'1-O, que el 80% dels catalans aposten per un referèndum i no se'ls fa cas.

Nosaltres creiem en l'estratègia de 'com millor, millor', com expliquem en el llibret. Hi ha un precedent important, d'aquesta estratègia, i és la d'aquell govern progressista que ens deia que donaria suport a l'Estatut que sortís del Parlament. Va ser un intent federalista d'encaix, i va fracassar. Va decebre les expectatives d'un gran consens, i l'independentisme va avançar, molts ciutadans es van adonar que l'Estat espanyol és immobilitat, irreformable. Estem davant del mateix escenari, tot i que és diferent de l'anterior, amb un govern PSOE-Unides Podem, que diu que vol escoltar les nostres propostes. Doncs fem-ho, anem-hi i maximitzem la nostra posició de força a la

S'ha de plantejar una proposta d'amnistia. Això permetria una sortida per als represaliats

taula de diàleg. Portem-hi el consens que tenim en la societat catalana.

I què passarà?

Que o ens en sortim, del referèndum pactat, o ens carreguem de legitimitat. I acabem de sumar molta gent al projecte que avui encara no hi és i que veurà que la independència i la república és l'única via possible.

La primera reunió de la taula de diàleg va venir perquè Sánchez necessitava la investidura. Ara necessita aprovar els pressupostos...

El moviment independentista, i el govern de Catalunya, a la taula hem de voler alçar la bandera del diàleg ben alt. No podem decebre aquesta via del diàleg i la negociació. Som nosaltres, el moviment radicalment democràtic, i negociarem amb tothom, dialogarem amb tothom, mentre ens preparem per si aquesta via no funciona. La majoria ciutadana del país ens demana que ho intentem, sense renunciar a l'autodeterminació i l'amnistia.

Aquest hauria de ser l'ordre del dia de la taula? Quins punts són irrenunciables?

La primera reunió de la taula, buida de contingut si voleu, va ser important. Perquè va ser una primera foto que va fer sortir el govern espanyol de la seva zona de confort. El govern espanyol nega a fora, a la comunitat internacional, que hi hagi conflicte. Però aquella foto va moure coses a escala internacional. Va ser el reconeixement del govern espanyol, per primer cop, de l'existència d'un conflicte polític entre Catalunya i Espanya. En una segona reunió ja s'haurien d'assumir i prendre compromisos. No vull parlar en nom de la part catalana, però ERC ja va dir, al mes d'agost, que si hi havia una altra reunió de la mesa s'hauria de plantejar sobre la taula la proposta d'amnistia, com una proposta antirepressiva única i possible per resoldre la causa general. Permetria una sortida per als represaliats, els qui són a la presó i també per als exiliats. I per als que estan en el munt de causes que hi ha oberetes. Ens agradaria posar damunt la taula aquesta proposta. Tant de bo ho poguem fer com a part catalana i sense fissures. Si ens concentrem en allò que estem d'acord, en l'amnistia i l'autodeterminació, crec que anem en una posició de màxims i de força a aquesta mesa.

Es pot fixar un calendari per a la reunió i que quan arribi el dia el president Torra ja estigui inhabilitat. És estranya, la situació.

La secretària general d'Esquerra, Marta Rovira, en una imatge d'arxiu.
■ PEDRO BAQUÉS/ERC

Sí, però és una situació que ens permet destacar el president del govern de la Generalitat, també. També pot ser una oportunitat, per què no?, per dir que la repressió inhabilita el president de la Generalitat mentre el govern destaca el seu lideratge en el conflicte polític. Si fem això ens carreguem de raons.

Al llibre parlen en moltes ocasions de “ser més”. Quants són “més”? Hi ha enquestes que ja parlen del 51% d'independentistes.

Hem de ser més per ser molt més forts. Aquesta és l'estratègia que ha mogut ERC des dels anys vuitanta. Ha estat un treball constant, que l'independentisme fos una opció majoritària. I pràcticament ho som. Però encara no ho hem demostrat en unes eleccions ordinàries qualssevol. Ens ho hem de marcar com un objectiu, això que ens

L'APUNT

Fer política amb l'habitatge

Francesc Espiga

Qui cregui que una llei aprovada en temps de descompte farà més digerible el problema del mercat de lloguer, o peca d'illús o no diu tota la veritat. La motxilla que arrosseguem és el resultat d'herències encadenades, d'anys i panys de permetre que el mercat lliure hagi vampiritzat el sòl urbanitzable i de construir una quantitat risible de pisos socials que, a més, eren de venda i

s'assignaven en aquells sortejos d'infaust record celebrats en poliesportius o centres cívics. És clar que és millor una llei que no res, però si, de debò, hi ha interès polític per refredar els preus, no hi ha més opció que equilibrar el mercat. És a dir, construir més habitatge públic. I això costa diners. I molts. Fer-se una foto al Parlament, per contra, surt bastant més barat.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El debat entre nosaltres hauria de ser més intern, és massa públic i molt obert

Deia en una entrevista a RAC1, aquest dilluns, que es veu sovint amb el president Puigdemont. Estan refent ponts?

Hem de refer tots els ponts. La repressió ens ha fet molt de mal. Tot això que ens està passant són els efectes d'una repressió molt pensada. Recordem les paraules de la vicepresidenta del govern espanyol quan deia: els decapitarem, no quedarà ni un líder independentista. Fixem-nos què han atacat les causes judicials: el que els mitjans de comunicació en deien l'estat major, la direcció única, els lligams entre nosaltres. Per tant és un objectiu imprescindible: construir, refer ponts, confiança, fixar objectiu estratègic, unitat estratègica. Tot el que faci falta, però hem d'enfortir el moviment independentista.

La president de l'ANC, Elisenda Paluzie, es lamentava aquesta setmana en una entrevista en aquest diari de la retòrica dels partits i dels pocs fets. Fan retòrica, les formacions independentistes en aquest moment?

Penso que el debat que tenim entre nosaltres hauria de ser més intern, el tenim molt públic i molt obert. A mi m'agradaria poder trobar la fórmula de poder-ho dir tot, saldar comptes, si m'ho permeteu, i començar a debatre quins són els punts en comú. I com podem fixar un objectiu per avançar.

A les portes d'unes eleccions, això deu ser molt complicat...

Les eleccions, quan siguin, han de ser un incentiu per a nosaltres. Si el que volem és que a les eleccions es visualitzi que una de les opcions majoritàries per a la societat catalana és la independència, hem de fer possible arribar a algun

diuen les enquestes. Quan diem que hem de ser molts més, no és un eslògan. Hem de ser més a les urnes, al carrer, a les zones més poblades del país. Perquè l'octubre del 17, el referèndum va tenir alguns buits de participació, i ens va costar molt organitzar-lo en alguns llocs. Hem de ser més presents als ajuntaments de les grans ciutats del nostre país, hem de ser més en el món empresarial, i hem de ser molts més i explicant-nos molt millor als mitjans de comunicació.

Parlen d'èxit de l'1-O, però també que no es va consolidar la victòria.

L'1-O vàrem guanyar. L'embat democràtic el vam mantenir en termes democràtics: urnes, vots, paperetes, referèndum. I el govern espanyol no ho va poder aturar, tot i l'ofensiva que ens va caure a sobre. I el 2 d'oc-

tubre ho vam poder mantenir. Però a partir del 3 d'octubre comencem a perdre força, a perdre iniciativa, l'ofensiva de l'Estat és duríssima. El discurs amenaçant de l'Estat és dantesc, és brutal. I al llibret analitzem aquestes febleses pròpies i internes, però també aquestes amenaces externes que no havíem sabut preveure prou bé.

Al manual diuen que l'1-O va ser un èxit, però que vista la brutalitat policial d'aquell dia, ja s'entreveien les dificultats posteriors. Tot i això, però, determinats líders d'ERC van pressionar el president Puigdemont aquell 27-O perquè fes la DUI, i no pas perquè convoqués eleccions, com de fet havien acordat la nit abans.

El que diem al llibre és més complex. El que diem és que a partir del dia 3 d'octubre no hi havia cap escenari acordat. I

que vam perdre una de les principals fortaleses que ens van fer guanyar l'1-O. No teníem objectiu, després de l'1-O, i això es va notar. Vam començar a dubtar, no vam saber superar l'ofensiva de l'Estat, que va ser en molts termes una amenaça de caràcter econòmic, judicial, polític... El dia 3 es va avalar tot tipus d'intervenció política, judicial i repressiva sobre Catalunya. I davant d'aquest escenari nosaltres vam perdre el lideratge.

Vostès parlen de la "direcció única" que va fer possible l'1-O. El president Puigdemont, al seu manual 'Re-unim-nos' parla de la necessitat d'una "direcció aliada". Estan parlant del mateix?

Exactament del mateix. Aquesta direcció va existir en un moment determinat i va permetre marcar un objectiu comú. Hi havia coordinació única, hi ha-

via objectiu, hi havia complicitat entre la gent de l'àmbit institucional i polític... I això va donar lloc a una victòria, un embat democràtic. Però això es va perdre a partir de l'1-O.

És possible recuperar-la, aquesta direcció única, on hi havia les formacions polítiques però també les entitats?

Ha de ser possible si volem guanyar. Allò que l'octubre del 17 identifiquem com a fortaleses, les hem de poder potenciar. Hem d'organitzar-nos a l'entorn de l'objectiu comú. I hem de veure com superem les febleses i les amenaces. Aquí és on ens fem la pregunta: confrontació o no? unilateralitat o no? Tot és un sí, sempre que hàgim treballat per ser més i ens haguem preparat per superar totes aquestes amenaces. Si no, no podem plantejar un altre embat democràtic.

Passa a la plana següent

POLÍTICA EXILI INDEPENDENTISTA

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Marta Rovira** Secretària general d'ERC, exiliada a Suïssa**Ve de la plana anterior**

tipus d'acord, de confluència estratègia. Hem de rebaixar la tensió pública d'aquest debat intern que no ens porta enlloc, i hem de sortir a esperonar la gent i demostrar-nos que som majoria realment.

La gent està desorientada. Ho entén?

Absolutament. I és lògic; venim d'una etapa molt dura, d'una etapa de repressió i resistència que ha consistit a recuperar uns mínims, a recuperar les institucions intervingudes pel 155. La repressió el que busca és aturar-nos i complicar-nos la vida, posar-nos en debats interns que no ens aporten res. Però crec que estem sortint de tot això tots plegats. I hauríem de donar exemple. I és el que demano: unitat estratègica, consensuar un objectiu i pensar que el que volem és que guanyi la república catalana. I treballar per ser més i estar més ben preparats.

En aquesta unitat estratègica o direcció única, hi hauria d'haver els comuns?

El primer és que en el món independentista ens hem d'aclarir; hem de saber on som i què volem; hem de consensuar les diferents estratègies que estem explicant públicament tots plegats. Aquesta és la primera assignatura pendent; després, tal com diem en el llibre, el que hem de fer els independentistes és participar de les lluites compartides que tenim amb tantíssima gent del nostre país i que no són forçosament independentistes, que encara creuen que el nostre conflicte es pot resoldre d'alguna altra manera. Hi hem de ser, en aquestes lluites compartides. I algunes impliquen els comuns.

El president Torra hauria de convocar eleccions, si és inhabilitat? Vostès reivindiquen que es pacti, el que ha de passar després?

Nosaltres reivindiquem un pacte de tot. El que no podem entendre és que un nou cop de la repressió política espanyola, d'un Tribunal Suprem, acabi prenent decisions polítiques. No volem que el Suprem decideixi quan comença o quan acaba la legislatura; ni qui ha de presidir el nostre país. Reivindiquem asseure'ns i parlar per superar aquest altre moment repressiu. D'altra banda, és evident que també hem de poder parlar, com a coalició de govern, amb JxCat, i poder acordar fins i tot remodelacions de govern. No ens en podem assabentar una hora abans, o deu minuts

Marta Rovira, autora, conjuntament amb Oriol Junqueras, del llibre 'Tornarem a vèncer' ■ PEDRO BAQUÉS/ERC

No visualitzo cap altre acord que no passi per JxCat. No ens podem plantejar cap acord amb el PSC

abans. No és assumible, com a coalició. Hem de poder parlar també de si hi haurà eleccions o no, de quina data, amb quin escenari... De com motivem el moviment independentista... Si el que volem és guanyar, és la república, i no unes eleccions, ho hem de poder fer. Ho reivindiquem en positiu: seiem, parlem, fixem objectius...

No sembla que les relacions entre ERC i JxCat passin pel millor moment.

Doncs és a les nostres mans resoldre-ho. Depèn de nosaltres. El que més em sorprèn de tot plegat és que per exemple es pugui arribar a un ple del Parlament quan el president Torra ja té el comunicat d'una primera part de la inhabilitació, i que durant tot el cap de setmana previ

Hem de ser més per ser molt més forts. Hem de ser més al carrer, a les urnes, als ajuntaments...

hagi estat impossible asseure's per acordar què farem al Parlament de Catalunya JxCat i ERC. No ho entenc. Hem de tenir un escenari acordat, que generi forteses. Si el que busquem són escenaris electorals, qui perjudiquem és la república catalana, i el nostre govern. Si volem guanyar, la nostra responsabilitat és arribar a acords, recuperar la unitat estratègica, marcar-nos objectius.

O ara o després, sembla que hauran de continuar governant junts, JxCat i ERC, no?

Jo només imagino una possible aliança si volem passar a la reconstrucció del país. Tenim un país amb uns reptes brutals, on la pandèmia ens obre unes crisis econòmiques, sanitàries, hu-

Ens hem d'aclarir, i consensuar les diferents estratègies que expliquem públicament

manitàries, de primer ordre. Llavors, això també és la nostra responsabilitat com a govern ara, i volem que ho sigui després. Jo no visualitzo cap altre tipus d'acord de govern. Per tant, és imprescindible començar a parlar, a consensuar, des d'aquest moment.

"L'adversari que s'ha de batre a l'àrea metropolitana és el PSC", diuen en el llibre. I són contundents en dir que no hi haurà cap pacte de govern amb els socialistes.

El moviment independentista no pot fer de cossa del PSC, un partit clarament unionista, que ni tan sols ha acabat abraçant un consens molt majoritari al nostre país, basat en la radicalitat democràtica, que és apostar per un referèndum. Això és un

consens del 80% al qual el PSC ha renunciat. No ens podem plantejar cap acord amb el Partit Socialista.

Diu que amb el PSC no es poden entendre, però en canvi volen arribar a acords amb el PSOE. No és contradictori?

No. És la mateixa estratègia. Quan nosaltres tenim la possibilitat de fer que un govern progressista de l'Estat espanyol es comprometi per una sortida dialogada, es comprometi per fer avançar el nostre país, cal fer-ho. No som ingenus, no creiem que ens en sortirem: de moment el govern espanyol no demostra assumir la mesa amb l'exigència i la responsabilitat que necessita el nostre país.

Al llibre parlen de la necessitat d'internacionalitzar més el cas català. Hem vist com Puigdemont viatjava arreu d'Europa i posava en escac l'Estat amb les decisions judicials de Bèlgica i Alemanya. Vostè ha sortit poc de Suïssa. És una decisió voluntària? Diu al manual que Ginebra és el centre de la diplomàcia. No li cal sortir?

Ginebra és la seu de Drets Humans, de Nacions Unides... Els principals països del món tenen una missió permanent amb Ginebra per participar de les sessions de Nacions Unides. I això confegeix aquí un món, un àmbit internacional, des de fa anys, en el qual treballen quaranta mil persones. És un feu molt important en les relacions internacionals en el qual Catalunya ha de ser present, i el moviment independentista també. No entra en la meua agenda política sortir més del país.

ERC ha demanat que es paritzi l'activitat del Consell per la República fins després de les eleccions. No és contradictori, fent com fa una feina d'internacionalització que vostès defensen?

No demanem que s'aturi l'activitat. Demanem que no es barregi el Consell per la República enmig d'aquestes properes eleccions amb temes més polititzats o partidistes, perquè creiem que és un espai importantíssim i a preservar.

Han insinuat que el president Puigdemont no podria presidir el Consell per la República i al mateix temps ser candidat a les eleccions, no?

Si es fa un bon ús del Consell per la República, crec que nosaltres no estem dient això. No volem qüestionar-ho. Però se n'ha de fer un bon ús, del Consell per la República.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El president Quim Torra, ahir, arribant a la reunió del Consell Executiu amb els nous consellers Ramon Tremosa i Miquel Sàmpser ■ ACN

Torra dona allargues a pactar una resposta a la inhabilitació

La CUP proposa la "via Venturós" i que retengui les funcions no administratives, i ERC li insisteix a parlar-ne mentre l'acusa d'electoralista ■ Budó i JxCat deixen tota decisió en mans del president

Òscar Palau / Emili Bella
BARCELONA

A tot just vuit dies de la vista al Tribunal Suprem sobre el recurs de cassació de Quim Torra contra la seva inhabilitació, que fins i tot ell va dir la setmana passada que no té cap esperança que prosperi, el president continua donant allargues a les crides creixents dels altres grups independents per buscar una resposta pactada si, en les setmanes posteriors, la justícia acaba ratificant-ne la destitució. L'última a afegir-se al *pressing* Torra va ser ahir la CUP, que va reptar-lo a procedir a una pseudodesobediència tot emulant la "via Venturós", per tal que, arribat el cas, no deixi de fer de president en tot allò en què no sigui necessària una signatura oficial.

La consellera de la Presidència, Meritxell Budó, va deixar en mans de Torra la decisió sobre com reaccionar davant de la confirmació de la inhabilitació, i va assegurar que encara no s'ha abordat la

qüestió en el govern. "Esperarem a veure com resol el Suprem, hi ha diferents escenaris oberts", va concedir. Serà, doncs, el president i només el president qui decidirà en els propers dies quina serà la resposta, sense buscar el consens d'ERC, tot i la petició que li havia formulat disabte el número dos del seu govern i coordinador nacional dels republicans, Pere Aragonès, per evitar que tot plegat degeneri en una nova "baralla" entre socis de coalició. El líder d'ERC, Oriol Junqueras, ha alertat en les últimes hores JxCat que seria una "irresponsabilitat" no pactar l'estratègia. "El president és qui té la potestat per decidir quan es convoquen eleccions", va replicar el portaveu de JxCat al Parlament, Eduard Pujol, lacònicament, en ser interrogat sobre la via Venturós, tot i que encara confia que "tocaria que pugui continuar exercint el càrrec amb normalitat".

En tot cas, si fins ara era bàsicament ERC qui insistia a seure en una taula per

Les frases

“Si abans de la data acordada d'eleccions es produís una inhabilitació, proposem la 'via Venturós'”

Carles Riera
DIPUTAT DE LA CUP

“És bo que apareguin propostes i hi hagi predisposició de totes les parts a parlar-ne. Ens hem d'asseure”

Sergi Sabrià
PRESIDENT DEL GRUP REPUBLICÀ

“És Torra qui ha de decidir l'estratègia en cas d'inhabilitació”

Meritxell Budó
CONSELLERA DE LA PRESIDÈNCIA

El govern no acceptarà vets en l'ordre del dia

La portaveu del govern, Meritxell Budó, va advertir ahir La Moncloa que no acceptaran que es veti en l'ordre del dia de la pròxima reunió de la taula de negociació l'autode-

terminació ni l'amnistia. "No tindria cap sentit", va dir, ja que es tracta del nucli de la qüestió a dialogar. De fet, la delegació catalana ja va treure el tema en la trobada ante-

rior. Budó va apel·lar als dos equips negociadors a treballar per consensuar la propera reunió, que ha de tenir lloc a Barcelona sense els presidents Torra i Sánchez.

decidir conjuntament els següents passos, incloent el calendari electoral, ahir s'hi va afegir la CUP, que a més es va mullar i va proposar actuar d'acord amb una via que ja ha assajat. En concret, la que va protagonitzar en l'últim mandat l'alcalde de Berga, Montse Venturós, que també va ser inhabilitada mig any per haver-se negat a despenjar una estela-

da de l'ajuntament, però que durant aquest temps va continuar exercint les funcions decisòries i de representativitat, d'acord amb els grups municipals que li donaven suport i fins i tot les principals entitats cíviques i socials de la vila.

"Si el president és inhabilitat abans de les eleccions, en aquest temps de trànsit hauria de seguir exercint les funcions que li

són pròpies, de representació i potestats institucionals, pel que fa a agenda i a tots els efectes", exposava ahir el diputat Carles Riera, que, això sí, matisava que tot el que tenia relació amb actes "estrictament administratius", és a dir, els que requerien una signatura oficial, Venturós legalment no els va poder assumir, i per analogia Torra tampoc "no els

podrà desenvolupar si no es vol paraitzar l'activitat de la Generalitat". Això sí, tot plegat requereix, segons Riera, "un acord unitari, ampli, nacional, per sostenir un embat democràtic" i que, segons ell, també ha d'incloure "irreversiblement" la fixació d'una data electoral consensuada, "més d'hora que tard", ja que creu que el recorregut del govern fa temps que es va esgotar. "És fonamental que la data i la convocatòria es decideixi des de les nostres institucions, i no el Suprem, per una qüestió democràtica i de dignitat institucional", conclouia.

Tot i que evitava valorar-la en el fons, el líder republicà al Parlament, Sergi Sabrià, donava la benvinguda al fet que la CUP posi una proposta sobre la taula quan ERC està demanant negociar la resposta a una eventual inhabilitació. Ahir ho tornava a fer, si bé reclamava que les converses no es facin en públic, sinó en una taula on es pugui trobar "una sortida conjunta". Això sí, Sabrià es mostrava crític amb la manera com fins ara Torra ha abordat la situació. "No volem que ningú s'aprofiti del govern per fer electoralisme i prioritzi estar més ben preparat per guanyar unes eleccions, això és una irresponsabilitat", etzibava. "En els moments que venen cal pensar en el país i menys en el partit", cloïa Sabrià, que insistia que no es pot deixar que l'Estat marqui "els temps i la decisió" sobre qui ha de ser president.

Els grups de l'oposició van ser més crítics amb la proposta de la CUP. Per David Cid, dels comuns, "no té sentit" parlar de presidències o governs simbòlics en un context de crisi. "No és moment de simbolismes sinó de tenir un govern fort", etzibava. Ferran Pedret, del PSC, ho qualificava d'"ocurrència", i instava Torra a convocar eleccions i deixar-se d'"invents simbòlics que no porten enlloc més que a la degradació i desprestigi de la institució". Per Nacho Martín Blanco, de Cs, aquest "és un altre disbarat del circ dels disbarats" que només respon a "una voluntat de confrontació", i troba "forassenyat" que, en plena pandèmia, el president "intenti atrinxerarse a la Generalitat". ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El govern no acudirà a l'acte de la Diada de l'ANC per la Covid-19

■ L'executiu només farà la tradicional ofrena floral al monument a Rafael Casanova ■ Budó apel·la a la responsabilitat d'organitzadors i assistents ■ Sant Boi suspèn l'acte institucional davant la tomba

Emili Bella
BARCELONA

El govern salva només Rafael Casanova. Fora de l'ofrena floral a l'exconseller en cap de Barcelona el 1714, no acudirà ni organitzarà a cap altre acte de la diada nacional de demà passat per precaució davant la situació derivada de la pandèmia de coronavirus. Així, per primer cop des del 2012, cap membre de l'executiu no assistirà als actes que proposa l'Assemblea Nacional Catalana (ANC). Fonts de l'entitat recorden que des de l'any passat tampoc no hi estaven convidats.

En qualsevol cas, la consellera de la Presidència i portaveu del govern, Meritxell Budó, va descartar ahir l'assistència dels consellers i va apel·lar a la responsabilitat dels organitzadors i assistents perquè no vulnerin les recomanacions sanitàries de distància i higiene, entre les quals hi ha que no es re-

Ofrena floral del govern, l'any passat, al monument a Rafael Casanova ■ ACN

uneixin més de deu persones. Fa dies que el govern va deixar clar que les mesures no afectaven el dret a la manifestació "sempre que s'exerceixi respectant les mesures de distància, mascareta i higiene de mans".

El secretari de Salut Pú-

blica, Josep Maria Argimon, va assegurar fa poc que el dret a la manifestació està garantit per l'Onze de Setembre però que no considera "oportú" fer concentracions. També expressava la mateixa inconveniència el president del col·legi de metges.

En una entrevista a El Punt Avui, la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, deia dilluns que entén que el govern faci recomanacions per mirar de reduir el risc de contagis al màxim, però que l'entitat ha anat adaptant les concentracions els últims dies

per seguir les mesures "no només estrictament, sinó més enllà" del que demanen la direcció general de Salut i el Departament d'Interior. Paluzie recordava, a més, que les mesures són les que van debatre i valorar en una reunió amb la direcció general de

Protecció Civil en una reunió. D'aquesta manera, l'ANC ampliarà a dos metres la distància preceptiva entre persones d'un metre i mig, durà a terme controls d'accés i tancarà la capacitat. L'acte polític central de l'entitat tindrà lloc entre les cinc i les set de la tarda a la plaça de Letamendi de Barcelona, amb una assistència màxima prevista de 200 persones. "No s'hi podrà apuntar més gent de la que l'espai triat garanteix per assegurar una persona cada quatre metres quadrats", remarcava Paluzie. Els actes estan dissenyats per reduir al màxim la mobilitat.

D'altra banda, a l'ofrena floral al monument a Rafael Casanova tampoc no hi acudirà tot el govern, sinó només el president, Quim Torra; el vicepresident, Pere Aragonès, i la consellera de la Presidència. "No s'assistirà a cap altre acte", va aclarir Budó.

En la mateixa línia, l'Ajuntament de Sant Boi de Llobregat ha suspès l'acte institucional davant la tomba de Rafael Casanova, a l'església de Sant Baldiri. Amb prou feines hi haurà una ofrena floral del consistori, sense públic, en nom de la ciutat i l'habitual hissada de la bandera a l'exterior del temple. Les entitats podran fer la seva ofrena de manera individual al llarg del matí. ■

Torra completa la remodelació de l'executiu

■ L'exdiputada Bet Abad substitueix Brauli Duart com a número 2 de Sàmper a Interior

E. Bella
BARCELONA

Relleu de secretaris generals en tres conselleries. El govern va aprovar ahir el nomenament d'Elisabet Abad a Interior, Marc Ramentol a Salut i Jordi Cabrafiga a Empresa i Coneixement. Els canvis de més abast són al departament que fins ara capitanejava Miquel Buch. En surt l'ex-

president de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals Brauli Duart i hi entra la fins ara directora de l'Agència Catalana de Consum. Abad va ser sotsdirectora de l'Escola de Policia de Catalunya, cap de gabinet del Departament de Treball i sotsdirectora general de Dret i Entitats Jurídiques de Justícia. En la IX legislatura, va ser diputada al Parlament per CiU en substitució d'Irene Rigau, i entre el gener del 2016 i el maig del 2018, senadora del PDeCAT designada per la cambra. El nou conseller,

Àngels Ponsa, durant la presa de possessió, amb Borràs, Aragonès, Torra i Vilallonga ■ ACN

Miquel Sàmper, també ha rellevat la directora de Serveis de la conselleria, Sílvia Quesada, per Raquel Sisteré. En canvi, manté en el càrrec el director dels Mossos d'Esquadra, Pere Ferrer.

A Empresa i Coneixement, Ramon Tremosa s'emporta Jordi Cabrafiga,

que ha estat cap de gabinet de Presidència i de Governació i Relacions Institucionals. Anteriorment, entre el 2011 i el 2017 va ser director de gestió de l'alcaldia de Barcelona i conseller municipal del districte de l'Eixample. Substitueix l'exalcaldessa de Figueres Marta Felip.

I a Salut, Ramentol, exdirector general de la direcció general de Professionals de la Salut, substitueix Laura Pelay. La consellera, Alba Vergés, assegura que el canvi respon a l'objectiu de "reforçar encara més" el departament per als pròxims mesos contra la Covid-19. ■

Àngels Ponsa pren possessió a Cultura

La nova consellera de Cultura, Àngels Ponsa, es va comprometre ahir a treballar per fer de la cultura "un bé essencial", en la seva presa de possessió, a la qual van assistir les seves predecessores Mariàngela Vilallonga, feta cessar a contrarcor, i Laura Borràs. En el traspass de carteres, Ponsa va reivindicar que "la cultura és segura" i va afirmar que des del dia de la represa ha assistit a actes gairebé cada dia, en llocs tancats i oberts, i Vilallonga va remarcar: "Qui digui que al Departament de Cultura durant aquest any i mig no s'ha treballat falta a la veritat." "Surto d'aquest equip i fa dos anys i mig que hi treballo", va recordar Ponsa, fins ahir directora general de Creació.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La fiscal vol el cas 1-0 obert un any més

■ Sol·licita a la titular del jutjat d'instrucció 13 de Barcelona que prorrogui la investigació ■ Hi ha uns trenta processats

Mayte Piulachs
BARCELONA

La fiscal ha demanat a la titular del jutjat d'instrucció 13 de Barcelona que prorrogui la investigació sobre els organitzadors de l'1-O un any més perquè, segons sosté, té previst presentar recurs contra la resolució de conclusió de sumari, que la magistrada havia de fer aviat per tancar la instrucció. La fiscal es manté ferma en voler acusar una part dels acusats del delictes de grup criminal, refusat per la jutgessa i també per l'Audiència de Barcelona per haver-se esgotat el termini.

A finals del 2019 la magistrada Alejandra Gil va dictar el processament d'una trentena de funcionaris i empresaris, a divuit dels quals acusa de malversació de fons (xifrada en 4,3 milions d'euros, diners dipositats per duplicat al Tribunal de Comptes per la Caixa de Solidaritat), a més dels delictes de revelació de secrets i

Votació en el referèndum de l'1-O, en una escola de Montcada i Reixac ■ LLUÍS MARTÍNEZ

La data

6.02.17

S'inicia la investigació al jutjat 13 per unes declaracions del jutge Vidal que deriva a saber l'organització de l'1-O. S'ha prorrogat dos cops.

desobediència. El maig passat, l'Audiència va arxivar les acusacions de desobediència a Josep Masoliver, Francesc Sutries, Meritxell Massó, Mercè

Martínez i a Aleix Villatoro, tot i que per a aquest últim manté la de malversació. I va desestimar l'arxivament de la causa contra els directors de TV3 i Catalunya Ràdio, acusats de desobediència per la publicitat de l'1-O. En l'escrit, la fiscal exposa que si es descompta el temps de l'estat d'alarma, la pròrroga s'esgotaria al novembre, i no aquest agost. Amb tot, demana més temps i alerta que si no se li admet "es podria vulnerar el dret fonamental a la tutela judicial efectiva, que empara totes les parts". ■

Cinc agents més, investigats per l'1-O a Lleida

■ El cas se centra en el veí de Lleida que va tenir un atac de cor durant l'1-O

Redacció
BARCELONA

L'audiència de Lleida va ordenar que investiguin cinc agents més de la policia espanyola per l'agressió a Enric Sirvent, un veí de Lleida que va tenir un atac de cor durant les càrregues policials per l'1-O al col·legi electoral de la Mariola, segons va avançar el diari *Segre*. Segons l'advoca-

Enric Sirvent, sortint de declarar al jutjat d'instrucció 4 de Lleida el 2019 ■ ACN

cada de la família, l'audiència va rebutjar els recursos presentats per la fiscalia i l'Advocacia de l'Estat que pretenien evitar les declaracions dels policies i els 5 estan en espera que el jutjat d'instrucció número 4 de Lleida els citi a declarar. En total són sis els policies investigats per l'agressió a Sirvent, que va morir l'abril del 2020 a causa del coronavirus. Sirvent va declarar el febrer del 2019 pels fets de l'1-O i va reconèixer dos dels agents que el van agredir. Els advocats de la família de la víctima acusen els policies de lesions i d'omissió del deure de socors, ja que, segons asseguren, "ni van atendre ni van permetre atendre" Enric Sirvent quan va patir una aturada cardiorespiratòria. Sirvent va tenir trencament de costelles, contusions i hematomes diversos. ■

Casa de Cultura
de la Diputació de Girona

Setmana del 09/09 al 15/09

• Del 04/09 al 30/09

📍 **Josep Pallach (1920-2020)**

HORARI EXPOSICIÓ
De dilluns a divendres
de 10 a 20 h
Dissabtes i festius tancat

• Del 04/09 al 03/10

📍 **Inund'Art**

HORARI EXPOSICIÓ
De dilluns a divendres
d'11 a 20 h
Dissabtes d'11 a 18 h
(festius tancat)

• Dimecres 09/09 · 19.30 h

📍 **Inauguració de l'exposició del Festival Inund'Art**

📍 **Cursos d'idiomes**

Curs 2020-2021

> Anglès: cursos generals i de conversa del nivell A1 al B2

> Francès: cursos generals i de conversa del nivell A1 al B1

> Matrícula antics alumnes: de l'1 al 20 de setembre.

> Matrícula nous alumnes: cal fer la prova de nivell que tindrà lloc del 14 al 18 de setembre (presencial i en línia). Matrícula a partir del 23 de setembre

📍 **Cicles de conferències**

Tardor 2020

Inscripció gratuïta obligatòria

> **Filosofia catalana II**

Alba Padrós i Max Pérez

Del 29/09 al 15/12 · Dimarts · 19.00 h

> **Un espia a la butxaca.**

Ètica, democràcia i noves tecnologies.

Bel Bosk, Paloma Llana, Mavi Sánchez-Vives, Enric Luján i Vicente Garrido

Del 30/09 al 04/11 · Dimecres · 19.30 h

> **Contemporània. Ciència**

Quatre visions de futur

Josep Calbó, Fernando Ballesteros, Carme Torras i Joan Saldaña

Del 01/10 al 22/10 · Dimecres · 19.30 h

> **Mapamundi.**

Claus de política internacional

Josep Martinoy

Del 19/10 al 25/01 · Dilluns · 19.30 h · 60€

📍 Exposicions

📍 Literatura

🎵 Temporada de Concerts

📍 Coneixement

📍 Activitats familiars

www.casadecultura.cat

info@casadecultura.org

972 20 20 13 · Plaça de l'Hospital, 6 · Girona